

ACC. N:R M. 11147: 1-23.

Landskap: Skåne Upptecknare: Thure Andersson
Härad: Bara Berättare: Den samme
Socken: Burlöv Berättarens yrke: libl.
Uppteckningsår: 1949 Född år 1901 i Burlöv

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Begravning (gravstället ö. gravvård) s. 1-23. Lu F 70.

s. 11-23 tecken.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 11147:1.

Lof 70

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Denna vård restes förra året av konsul Hain i Malmö, den är av gulvit sten, $1\frac{1}{2}$ m. hög, $\frac{3}{4}$ m. bred, den står vid yttergången vid östra grindarna. Mohn Hain begrovs i denna del av kyrkogården och vården har rests med möjligaste sannolikhet för rätt placering. Hain som tidigare ägt Dalby kungsgård, var brukare av Stora Bernstorp i början av 1800:talet.

Stora Bernstorps gård ägdes och beboddes senare hälften av 1800:talet av en lantbr. Santesson som lär ha haft ett dussin barn. En del av barnen fick var sin avstyckade lott av gården som på detta sätt minskades till att omkring 1900 endast omfatta omkring 100 tunnland åker. En dotter till Santesson var gift med kronofogde Möller i Arlöv, en annan dotter med disponent Kjelkner, båda fingo avsöndrade lotter av gården. Gården brukades i slutet av 1800:talet några år av Peter Hermansson. En ägare därefter ~~hätte~~ August Larsson. Han överlät gården till sin broder Johan Larsson som hade den i många år, till sin död 1924. Stärbhuset sålde gården 1930 till Nils Otto Göransson från Åkarp och efter dennes död över-
togs gården 1941 av hans son Nils G:son Bernerup, som alltjämt innehar den. Genom köp av andra egendomar har Göransson och sonen avsevärt ökat gårdens areal, som numera är en välskött och vacker herrgård.

ACC. N:R M. 11147:2.FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Detta gamla gravställe är beläget vid yttergången i närheten av östra grindarna, är inhägnat av ett numera rostigt och förfaret gjutjärnstaket i vackert bågmönster. Det innehåller gravårdarna n:r 2, n:r 3 och 4. Incl. sockeln är den $2 \frac{1}{2}$ m. hög och $\frac{1}{2}$ m. bred.

Johann Wendt ägde och bebodde Stora Bernstorp på 1840 - 50:talet troligen övertog han gården efter Hain. Stenen är i likhet med de två andra vårdarna av järn, rätt gott bibehållen fast rostig och mossbevuxen.

3./

ACC. N:R M. 11147:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Gravvården n:r 3 är exakt lika n:r 2 till storlek och utförande.

N:r 4, över en liten son till makarna Wendt är även av järn, 2 m.
hög och $\frac{1}{2}$ m. bred.

F.Ö. är gravstället oavårdat, eftersom man ej kunnat få kontakt
med någon nu levande anhörig som bryr sig om det och förmodligen
är det endast en tidsfråga när det avröjes och nyttjas för nya
gravar.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

På gravstenen n:r 3, som här samman utseende som n:r 2, står
följande inskrift:

M a r i e W e n d t

Geb. Wehtje

Geb. D. 21 St. April 1833

zu Ordrup Ldsch. Angeln

Hzgth. Schleswig

Gst. D. 7 ten Julius 1856

zu Bernstorp.

.

Unwissenheit ist vor den Tode Tod
Lebend'ge Gräber sind unwissende.
Wer nicht durch Lehre seinen Geist erweckt
weiss nicht von Auferstehung aus dem Schlaf.
Herder.

.

Ich besass es doch einmal
Was so köstlich ist,
Das man selbst zu eignrer qual
nimmer es vergisst.

Goethe

.

Glaube - Liebe - Hoffnung.
Hektors Liebe stirbt im Lethe nicht.
Schiller.

ACC. N:r

M. 11147:4

4.

5.

/

ACC. N:R M. 11147:5

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Denna gravsten över rusthållaren Hans Nilsson, är av järn, väl bibehållen. Den är inklusive sockeln ung. 2 $\frac{1}{2}$ m. hög och något mer än $\frac{1}{2}$ m. bred. Den har ursprungligen stått på familjegravplats söder om kyrkan men då detta återtogs för en del år sedan flyttades gravvården till västra muren där den står uppställd.

6.
/

ACC. N:R M. 11147:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Denna gravvård, n:r 6, rest över den kände burlövsprästen Seldener består av ett stenkors i råhuggen grabit, 1 m. högt och $\frac{1}{2}$ m. brett. Detta kors är fastgjutet mittpå en stor flat gråsten som numera är täckt av mossor. På detta fundament står emblemet I.H.S. inristat. Vården står på en gräsklädd kulle mitt emot sakristidörren. Seldener bestämde själv under sina sista år gravens plats och gravvårdens utseende. En del hågkomster från den originelle prästens burlövsår, kanske delvis färglagda, berättas ännu av gammalt folk i bygderna. (Jag skall vid tillfälle söka samla dem till en uppteckning.) Min numera avlidna faster Hanna Persson från Burlöv, berättade bl. annat om Seldener att han ofta brukade stiga upp om nätterna under den varmaste sommartiden och iklädd en fotsid vit skjorta och en vit nattmössa, ~~DESSA~~ ofta promenerade flera timmar på kyrkogården.

När någon sen bybo passerade förbi blev den givetvis vettsskrämd och trodde sig ha råkat ut för spöken. Seldener lär ha haft en rätt amper, grälsjuk och snål hustru och för att undfly de husliga trätorna flyttade han upp på ett vindsrum som ej var försett med eldstad. Det sades att den långa ohälsa han de sista åren drogs med, var en följd av det iskalla klimatet på vindsrummet och av klen kost.

ACC. N:R M. 11147:2FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stenen över Svante Cronsioe, drygt 3/4 m. bred och 2 m. hög
är inmurad i kyrkogårdsmuren till höger om norra grindarna. Jag tycker
mig minnas att släkten Cronsioe bodde på Aronetorp slutet av 17 och
början av 1800:talet

över Mads Andersøn
Stenen n:r 8, även den inmurad bredvid ovanstående n:r 7, är
troligen den äldsta bevarade på kyrkogården, jag skulle tro från början
av 1600:talet. Den är av grov granit, minst 3/4 m. bred och 2 m. hög.
Inristningen är sned och mycket primitivt gjord med typer som teck-
ningen. Jag känner ej till närmare omständigheter därom.

ACC. N:R M. 11147:8.FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stenen n:r 9 över rusthållaren Ola Nilsson, är drygt 1 $\frac{1}{2}$ m. bred och drygt 2 m. hög. Den är inmurad i kyrkogårdsmuren till vänster om norra grindarna och är dekorerad med yppiga blom- och bladmotiv i relief.

Stenen n:r 10 över Elsa Måns Dotter, är ung. 1 m. bred och 2 m. hög. Den är uppställd vid västra muren, och av någon gulgrå slät sten. Jag minns att min gamla faster berättat om "krumannen" Andersson på Kalinan, jag tror att min fäffar personligen kände honom. Efter vad jag hört skulle Andersson ha varit en rätt originell men mycket driftig man, som gärna stod på trappen iklädd toppaluva för att vid behov bjuda in vägfärande och rekommendera sin rörelse.

ACC. N:R M. 11147:9.FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stenen n:r 11 över rusthållaren Ola Olsson av ljusgrå slät sten
är 1 m. bred och $1\frac{1}{2}$ m. hög. Den är uppställd vid västra muren.

Stenen n:r 12, ^{över And. Arwidsson} av järn, tämligen rostig, sprucken och illa
medfaren, är c:a $\frac{3}{4}$ m. bred och 2 m. hög. Själva gravvården flank-
teras av två sidopelare, varav endast den ena finns på teckningen.
Antagligen ha pelarna varit fastnitade vid våarden och senare lossnat.
Gravvården är uppställd intill västra muren.

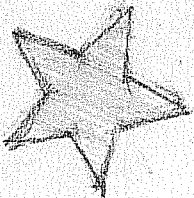
Stenen n:r 13 över Joh. Chr. Nattig är 1 m. bred och 2 hög.
Den är inmurad i kyrkogårdsmuren till höger om norra grindarna.

10.

ACC. N:R M. 11147:10.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stenen n:r 14 över Maria Helena Finerus är 1 m. bred och 2 m. hög och av en fin gulvit sten, vackert dekorerad med sidorankor av franska liljor i relief. Den är inmurad i kyrkog.muren till höger om norra grindarna. Jag tycker mig minnas att det fanns en präst i Burlöv som hette Finerus, som väl är en gammal prästsläkt. Jag tycker mig ha ett minne av att Victoria Benedictsson härstammade från denna släkt.

Åt minnet af

Landtbrukaren J o h n H a i n

född i Kimbach i Scotland 1782

död på Stora Bernstorp 1846

och hans hustru

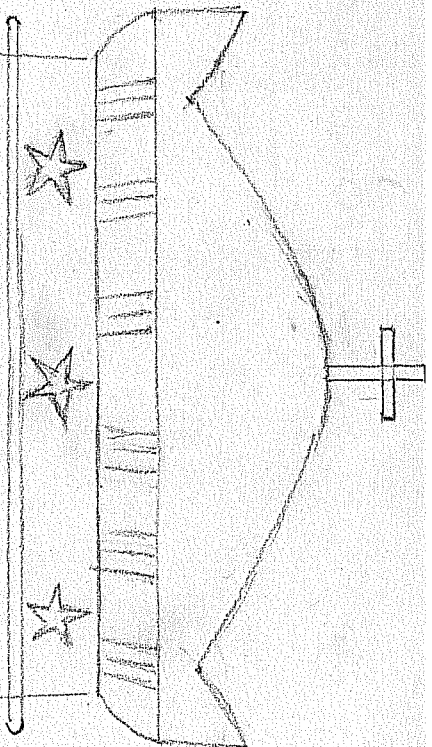
H e d d a M a r i a F e l c k

född i Barkåkra 1786

död på Stora Bernstorp 1844

John Hain var en av de skottar som i samband
med reformeringen af det skånska jordbruket
år 1803 inkallades till Engeltorfs af C. G.
Stjernsvärd.

M. 111147:11

Landtbrukeren

J o h a n n W e n d t

Född i Millienhagen i Pommern

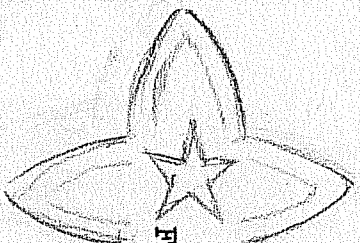
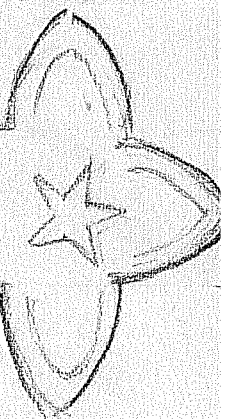
den 13 November År 1791

Död på Bernstorp

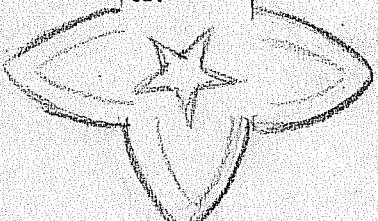
Den 7 Mars 1866

M. 11147:12.

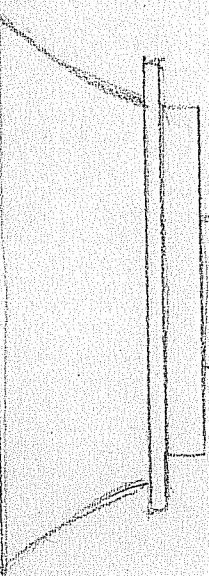

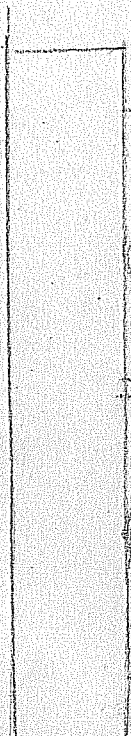
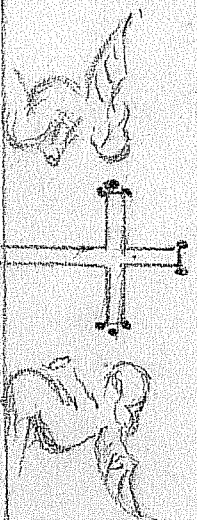
C a r l W e n d t
Född D.7 Juni 1852 Död D.8 April
1862

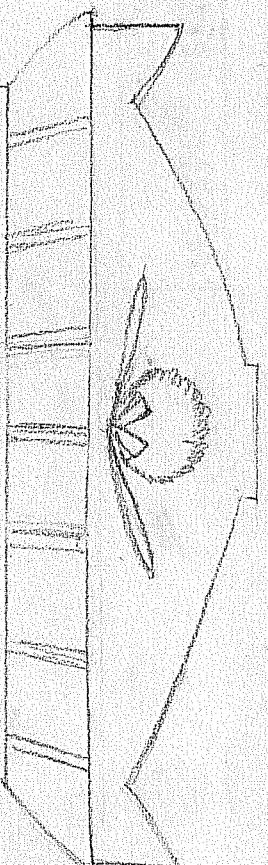

M. 111147:13

Hur Vi Än Längta Och Blicke
Kommer Han Icke.

Rusthållaren
å N:r 2 Sunnenå

Hans Nilsson

F. i Sunnenå

1785 D. 24 Nov.

Död Ber

1852 D. 28 Juli

Och Dess Hustru

Elina Nilsson Dotter

F. i Bulltofta

1797 D. 12 Dec.

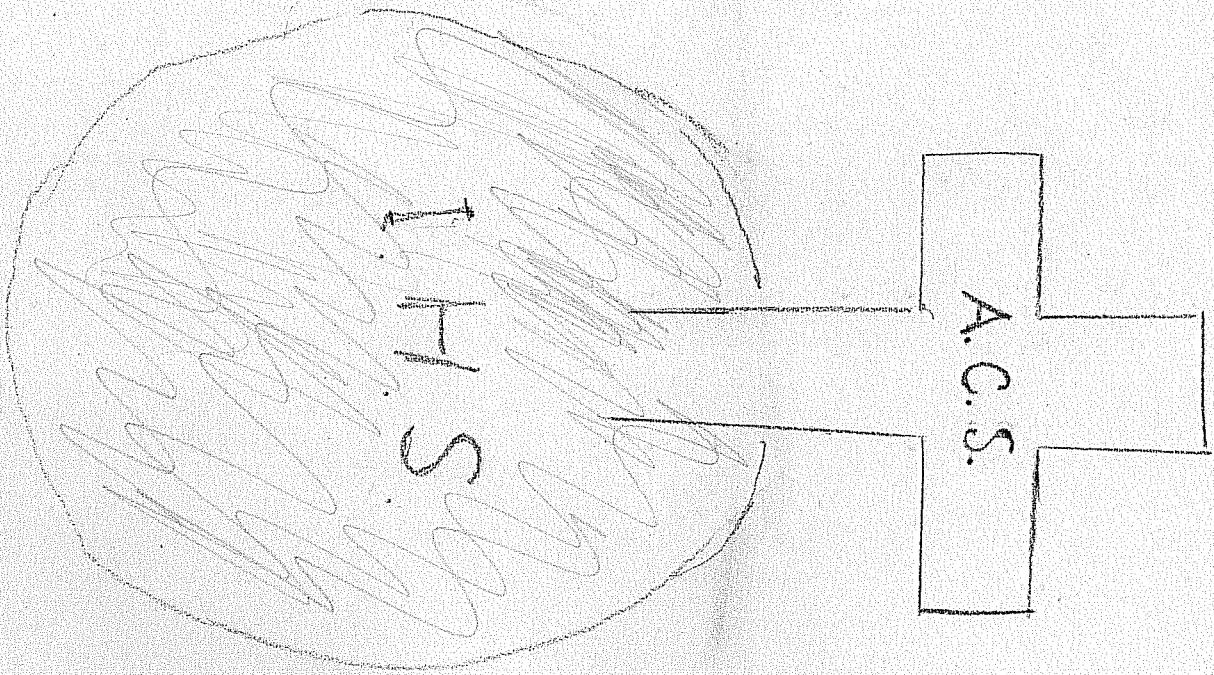
Död i Sunnenå

1852 D. 26 Dec.

M. 111147:14.

6.1

M. 11147:15

S v a n t e C h r i s t i a n

O r o n s l o e

Hviler här

Under åtta års Lefnad

Var han sine Släktingars

Glädje

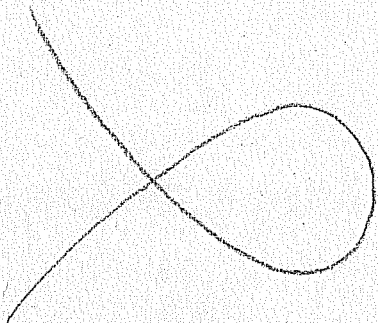
Fred öfver detta

Stoft

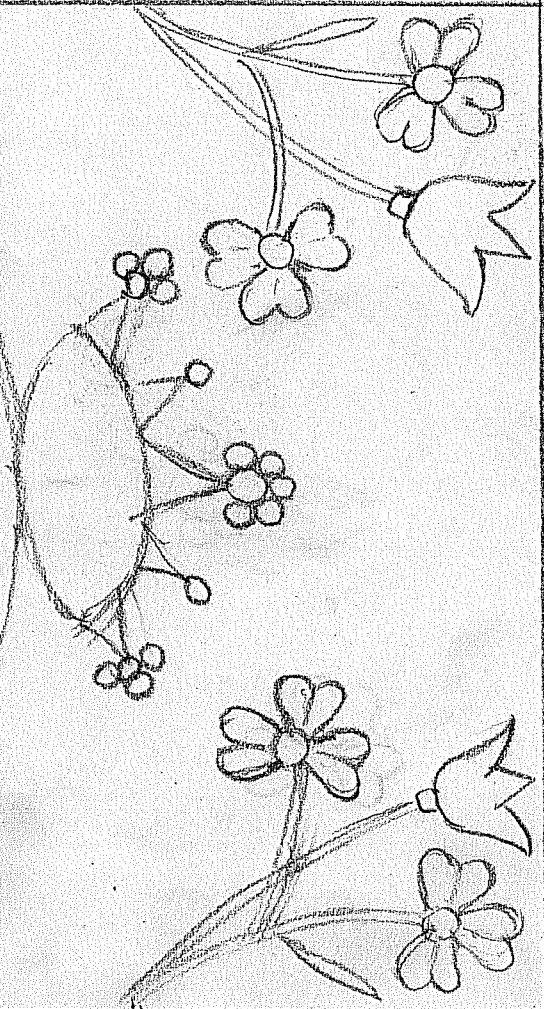

MADS

ANDERSON

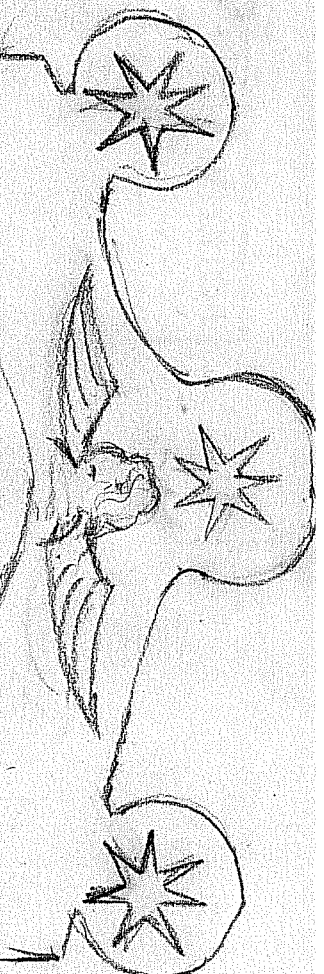

M.111147:17

Här under
Förvaras Stoftet af
Hederlige och Vålförståndige
Rusthållaren
O l a N i l s s o n

Varit Åbo på N:r 3 Arlöf
Född 1 Arlöf Åhr 1751 Den 7 April
Död Derstädes Åhr 1816 Den 4 Julij

Här
 förvaras Stoftet
 af Wärdshus man
 I. Anderssons
 kära make
 Elsa Måns Dotter
 Född i kielins huset D. 16/6 1793
 Död Därstädes D. 3/12 1842
 samt Deras Dotter 4 1/4 År gammal
 Död 1826

Sv. Ps. 493 v. 5.

M. 111147:19.

Här hvilat
Rusthållaren
å N:r 2 och 10 Tågarp

O l a O l s s o n

Född 12/4 1764 död 31/1 1848
gift den 18/11 1798 med

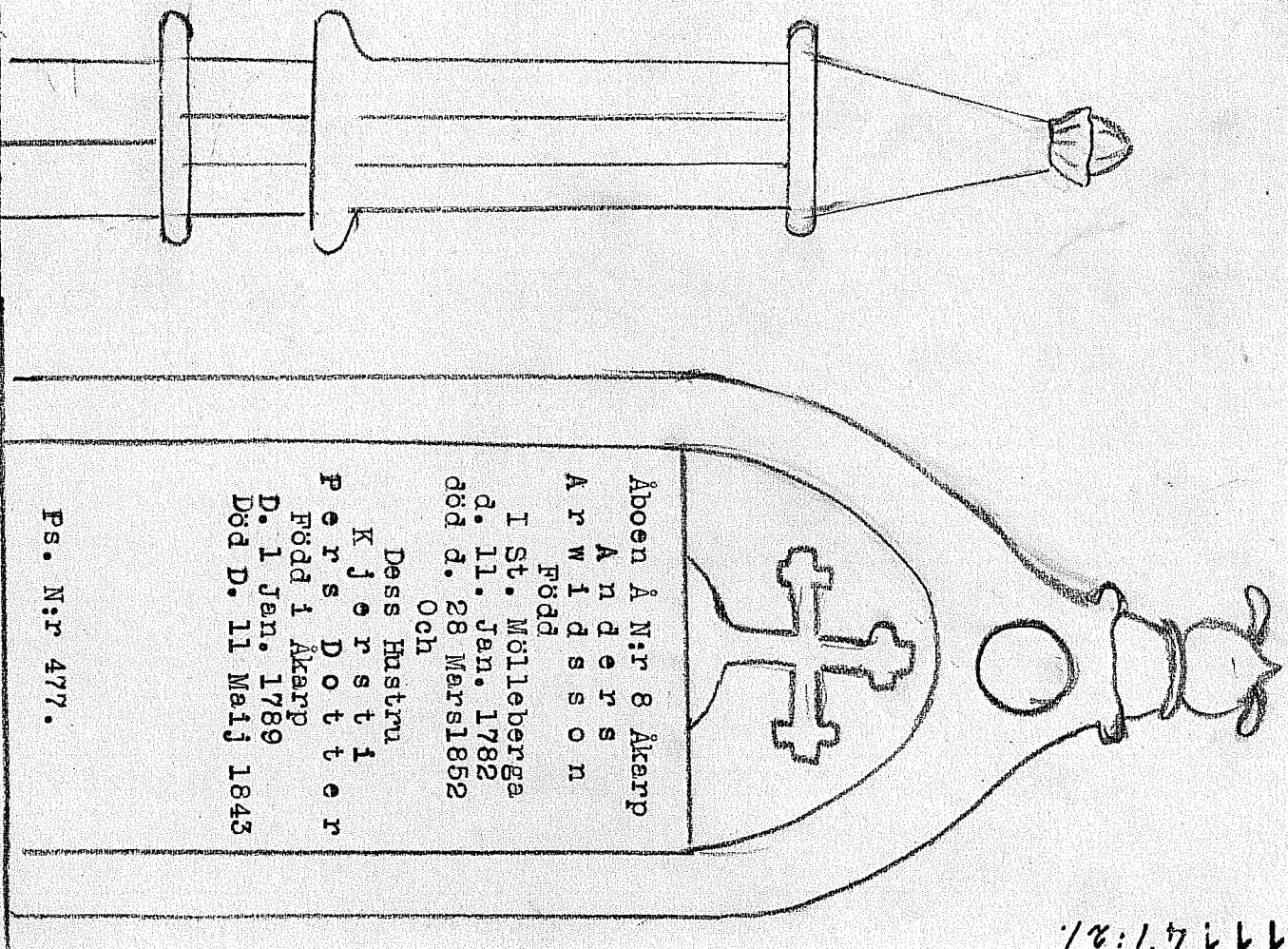
B o e l N i l s D o t t e r
död den 8/5 1819
och andra gången gift år 1818
Med Enkan

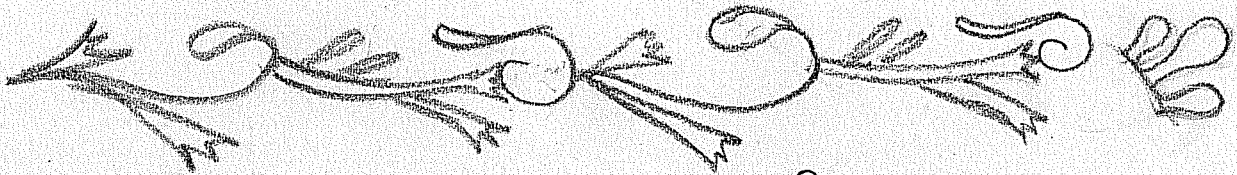
M a t t a N i l s D o t t e r
som dog den 24/8 1845

Ps. 461 vers 4 - 7.

M. 11147:20.

M.111147:2/.

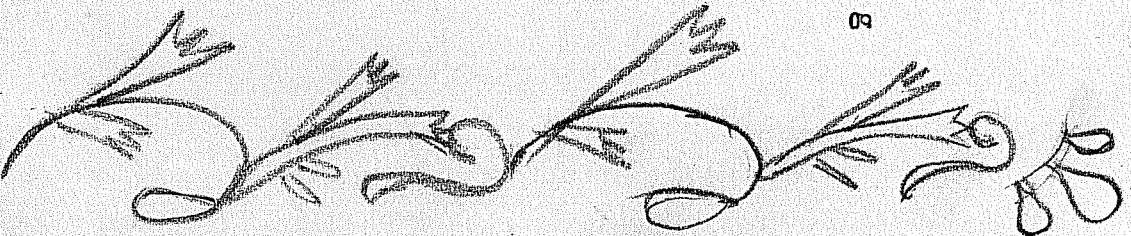
Här förvaras Stoflet
af
Studiosus Herr

J o h. C h r. N a t t l e

Född i Malmö 1729
Död i Burlöf 1808

Ogift och Wälgörande.

Ordspr. B. 15:16

STANNA VANDRINGSMAN
STANNA OCH BETÄNK
DITT ÖDE

Här Hvilar Stoftet
Af
Medemoiselle

M a r i a H e l e n a
F i n e r u s

Född i Burlöf 1744
Död 1802

Hvars Lefnad
Beredde Glädje
Bortgången Tårer.

M. 11147:23.